

Τον αποχαιρέτησαν οι Ελληνοαυστραλοί σύντροφοι του καθώς το 2014 είχε στηρίξει το AGSC (Australia Greece Solidarity Campaign)

«Έφυγε» ο Jack Munday, ο ήρωας που έσωσε το Σίδνεϊ από τις μπουλντόζες

Ο περιβαλλοντικός και κοινωνικός ακτιβιστής Jack Munday απεβίωσε σε ηλικία 90 ετών στο Σίδνεϊ αυτή την εβδομάδα. Πολλοί τον θυμούνται ως έναν πραγματικό Αυστραλό ήρωα.

Ο Munday είναι γνωστός για τον διεθνώς πρωτοπόρο ρόλο του στο συνδικαλιστικό κίνημα «green bans movement» των αρχών της δεκαετίας του 1970, που έθεσε στο προσκήνιο έντονες περιβαλλοντικές ανησυχίες. Ήταν γραμματέας της Ομοσπονδίας Εργατών Οικοδόμων (Builders Labourers Federation – BLF) της NNO την περίοδο που το συνδικάτο πραγματοποίησε 42 απεργίες σε τοποθεσίες που προορίζονταν για εργοτάξια.

Οι «πράσινες απαγορεύσεις» έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στη διάσωση μεγάλων τμημάτων του Σίδνεϊ από την καταστροφή προκειμένου να κατασκευαστούν ακίνητα κι αυτοκινητόδρομοι ταχείας κυκλοφορίας. Χωρίς αυτές, το Σίδνεϊ δε θα είχε σήμερα ένα μεγάλο μέρος της πολιτιστικής κληρονομιάς του, όπως τα προάστια The Rocks, Woolloomooloo, Darlinghurst και Glebe, πολλά από τα διατηρητέα κτίρια στο εμπορικό κέντρο, το Kellys Bush Park στο Hunters Hill, τμήματα του Centennial Park και τους Βοτανικούς Κήπους, κατοικίες για τους αυτόχθονες του Redfern και περιοχές πολιτιστικής κληρονομιάς στο Newcastle.

Οι «πράσινες απαγορεύσεις» («green bans») αντικατόπτριζαν το όραμα του Munday, ο οποίος ήθελε τα ριζοσπαστικά κινήματα κοινωνικής δικαιοσύνης να

έχουν παράλληλα και οικολογική συνείδηση. Για μια ολόκληρη γενιά ακτιβιστών έβαλε τους περιβαλλοντικούς προβληματισμούς στην καρδιά της αστικής και της κυρίαρχης πολιτικής. Πίεσε για δημοκρατικό πολεοδομικό σχεδιασμό, επέκρινε την εξάρτηση από το αυτοκίνητο κι αγωνίστηκε για δημόσιες συγκοινωνίες. Η αγάπη του για τη φύση και το περιβάλλον ξεκίνησε στα δάση του βόρειου Κουίνσλαντ, όπου γεννήθηκε το 1929. Η μητέρα του πέθανε όταν εκείνος ήταν έξι ετών και τον μεγάλωσαν ο φτωχός πατέρας και τα μεγαλύτερα αδέρφια του. Όταν ο Jack ήταν δεκαεσσάρων, έφυγε από το αυταρχικό καθολικό γυμνάσιο όπου φοιτούσε και, παρακινούμενος από το ταλέντο του για τον αθλητισμό, μετακόμισε στο Σίδνεϊ, όπου έπαιζε ράγκμπι για τους Parramatta Eels, ενώ ταυτόχρονα εργαζόταν ως εργάτης. Είχε έντονο το αίσθημα του δικαίου κι επηρεάστηκε από το Κομμουνιστικό Κόμμα, στο οποίο εντάχθηκε στη δεκαετία του 1950. Ο Munday αγωνίστηκε και διακινδύνευσε πολλές φορές στη ζωή του, υπηρετώντας διάφορους σκοπούς. Καθ' όλη τη δεκαετία του 1960, οδήγησε χιλιάδες μαχητικούς οικοδόμους σε θαρραλέες και συχνά επικίνδυνες κινητοποιήσεις για καλύτερες συνθήκες εργασίας. Το 1968 εξελέγη γραμματέας της BLF της NNO. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, οι συναντήσεις των συνδικάτων μεταφράζονταν σε επτά γλώσσες για να καλύψουν τις ανάγκες των μελών, η πλειονότητα των οποίων ήταν μετανάστες. Για πρώτη φορά, οι γυναίκες έγιναν δεκτές ως μέλη και διοργανώτριες του

Συνδικάτου.

Ο Jack Munday δεν ήταν μόνο έξυπνος και θαρραλέος ηγέτης, αλλά ενέπνευσε και χιλιάδες πολίτες της εργατικής και της μεσαίας τάξης να υποστηρίξουν το Συνδικάτο. Ήταν δεινός ρήτορας και μιλούσε με πεποίθηση και αμεσότητα, ενώ η ζεστασιά και η φυσική

